

Wtorek, 21 września 2010 r.

39. wskazuje na znaczenie badania wiejskich i miejskich środków dostosowawczych, zważywszy większą częstotliwość i natężenie ekstremalnych zjawisk pogodowych na różnych obszarach geograficznych; uważa, że przewidywalne negatywne skutki zmian klimatu będą stanowić dodatkowe ograniczenie dla działalności rolniczej oraz dla bezpieczeństwa i niezależności żywnościowej; podkreśla konieczność zareagowania na ten fakt i na inne wyzwania związane z dostosowywaniem się do zmian klimatu oraz zmniejszaniem ich negatywnych skutków;

40. podkreśla znaczenie publicznych działań badawczo-rozwojowych w zapobieganiu klęskom i katastrofom oraz w zarządzaniu kryzysowym, a także wzywa do poprawy koordynacji i zacieśnienia współpracy między instytucjami badawczo-rozwojowymi państw członkowskich, zwłaszcza podmiotami, które mają do czynienia z zagrożeniami tego typu; wzywa do doskonalenia systemów wczesnego ostrzegania w państwach członkowskich oraz do tworzenia nowych powiązań i ulepszania powiązań już istniejących między poszczególnymi systemami wczesnego ostrzegania; zaleca Komisji należyte uwzględnienie tych potrzeb i zapewnienie odpowiedniego finansowania;

41. podkreśla potrzebę przygotowania systemów opieki zdrowotnej państw członkowskich pod względem struktury zasobów ludzkich, dobrych praktyk i świadomości ryzyka, by były one w stanie radzić sobie w sytuacjach kryzysowych;

42. podkreśla znaczenie posiadania kompleksowego zbioru danych i informacji dotyczących ryzyka i kosztów klęsk i katastrof oraz wymiany tych danych i informacji na szczeblu UE w celu prowadzenia badań porównawczych i wskazywania potencjalnych transgranicznych skutków klęsk i katastrof, co umożliwiłoby państwom członkowskim zgromadzenie wspólnych informacji dotyczących krajowych zasobów cywilnych i medycznych; podkreśla również, że należy stosować i rozwijać istniejące już struktury, np. Centrum Monitorowania i Informacji (MIC), zamiast tworzyć nowe;

43. ubolewa, że Komisja nie przeprowadziła jeszcze analizy praktyk stosowanych w państwach członkowskich w zakresie przygotowania map zagrożeń i ryzyka, co przewiduje komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego podejścia do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka; wzywa Komisję, by skutecznie wywiązała się z tego zobowiązania w pierwszej połowie 2010 r.;

44. uważa, że na szczeblu UE należy opracować wspólną metodologię oraz minimalne wymogi dotyczące opracowywania map zagrożeń i ryzyka;

45. podkreśla znaczenie opracowania standardów analizy i wyrażania społeczno-gospodarczego wpływu klęsk i katastrof na wspólnoty ludzkie;

46. zaleca, by w ramach przeglądu dyrektywy OOS w większej mierze uwzględniono kwestie zapobiegania klęskom i katastrofom, a zwłaszcza ocenę i ujawnianie ryzyka oraz informowanie o nim;

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządóm państw członkowskich.

Ograniczanie ubóstwa i tworzenie miejsc pracy w krajach rozwijających się: dalsze działania

P7_TA(2010)0327

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2010 r. w sprawie ograniczania ubóstwa i tworzenia miejsc pracy w krajach rozwijających się: dalsze działania (2009/2171 (INI))

(2012/C 50 E/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając milenijną deklarację Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., która określa milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria ustanowione wspólnie przez społeczność międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa,

Wtorek, 21 września 2010 r.

- uwzględniając zobowiązania dotyczące wielkości pomocy, pomocy dla Afryki subsaharyjskiej i jakości pomocy, podjęte przez grupę G8 na szczycie w Gleneagles w 2005 r.,
- uwzględniając deklarację paryską z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz wnioski z forum wysokiego szczebla, które odbyło się w Akrze w dniach 2–4 września 2008 r., dotyczące dalszych działań związanych z tą deklaracją,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE – więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006)0087),
- uwzględniając sprawozdanie ONZ „Przemysł ubóstwa na nowo – sprawozdanie na temat sytuacji społecznej na świecie w 2010 r.”,
- uwzględniając sprawozdania roczne sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie realizacji deklaracji milenijnej,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” ⁽¹⁾, podpisane dnia 20 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽²⁾ (zwany dalej „instrumentem współpracy na rzecz rozwoju” (DCI)),
- uwzględniając deklarację z Abudży w sprawie HIV/AIDS, gruźlicy i innych powiązanych chorób zakaźnych, przyjętą przez szefów państw i rządów afrykańskich w dniu 27 kwietnia 2001 r.,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 czerwca 2007 r. Pt. „Promowanie zatrudnienia w ramach unijnej współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Rola Unii Europejskiej we wspieraniu praw człowieka i demokratyzacji w państwach trzecich” (COM(2001)0252),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Edukacja i szkolenia w kontekście ograniczania ubóstwa w krajach rozwijających się” (COM(2002)0116),
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 3 grudnia 2009 r. w sprawie światowego systemu sprawowania rządów i reformy instytucji międzynarodowych,
- uwzględniając opracowany przez MOP program działań na rzecz godnej pracy i globalny pakt na rzecz miejsc pracy MOP, przyjęte na podstawie globalnego konsensusu dnia 19 czerwca 2009 r. na Międzynarodowej Konferencji Pracy,
- uwzględniając sprawozdanie MOP za 2009 r. Pt. „Środowisko pracy w 2009 r. – globalny kryzys zatrudnienia i inne aspekty”, opublikowane w grudniu 2009 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 15.

Wtorek, 21 września 2010 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie podejścia do pomocy WE na rzecz rozwoju usług zdrowotnych w Afryce subsaharyjskiej ⁽³⁾,
 - uwzględniając obecne reformy wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0192/2010),
- A. mając na uwadze, że silny i zrównoważony wzrost gospodarczy w stabilnym, przyjaznym dla przedsiębiorców otoczeniu pomaga tworzyć bogactwo i miejsca pracy, a zatem jest najpewniejszym i najbardziej zrównoważonym sposobem ograniczania ubóstwa,
- B. mając na uwadze, że bezpieczne, wolne od korupcji otoczenie prawne ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju działalności gospodarczej,
- C. mając na uwadze, że państwa UE-15 są zobowiązane do przeznaczenia 0,7 % swojego DNB na oficjalną pomoc rozwojową (ODA) do 2015 r.; mając na uwadze, że obecnie ODA pozostaje na poziomie około 0,4 %,
- D. mając na uwadze, że ograniczenie ubóstwa i spójność polityki na rzecz rozwoju są obecnie obowiązkami traktatowymi,
- E. mając na uwadze, że należy wspierać kraje rozwijające się w ich staraniach mających na celu osiągnięcie maksymalnej wartości dodanej w swoim własnym kraju, co zakłada strategię rozwoju przemysłowego, która powinna jednak pozostać w zgodzie z nakazami dotyczącymi trwałego rozwoju, a w szczególności ochroną środowiska,
- F. mając na uwadze, że ani donatorom z UE, ani rządów krajów rozwijających się nie udaje się osiągnąć referencyjnych wartości wydatków przeznaczonych na ochronę zdrowia i edukację,
- G. mając na uwadze, że rozwijający się świat stoi w obliczu palącego braku wykwalifikowanego personelu służby zdrowia; mając na uwadze, że brak wykwalifikowanego personelu służby zdrowia w krajach rozwiniętych stanowi jeden z czynników pogłębiających słabość sektora ochrony zdrowia w krajach rozwijających się oraz że wielu wykwalifikowanych pracowników służby zdrowia i innych sektorów z przyczyn politycznych i ekonomicznych nie powraca do ojczyzny, aby działać na rzecz własnych społeczności,
- H. mając na uwadze, że ostatni kryzys związany z cenami żywności zwrócił uwagę na obecne znaczenie, jakie ma dla ubogich krajów bezpieczeństwo rolnicze i żywnościowe,
- I. mając na uwadze, że 90 % obywateli UE opowiada się za współpracą na rzecz rozwoju, chociaż pogorszenie się koniunktury gospodarczej stwarza niebezpieczeństwo, że poparcie to osłabi się,
- J. mając na uwadze, że grupa G20 obiecała rozwiązać problem rajów podatkowych,
- K. mając na uwadze, że uchylanie się od płacenia podatków i nielegalne wyprowadzanie kapitału z krajów rozwijających się wielokrotnie przewyższa wartością wysokość pomocy rozwojowej,
- L. mając na uwadze, że przekazy pieniężne dokonywane przez pracowników migrujących stanowią większy napływ kapitału do krajów rozwijających się niż ODA,

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 316.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 162.

Wtorek, 21 września 2010 r.

- M. mając na uwadze, że 2,7 mld osób nie ma obecnie dostępu do kredytu,
- N. mając na uwadze, że w celu ograniczenia ubóstwa należy nie tylko tworzyć miejsca pracy, lecz również tworzyć miejsca pracy wysokiej jakości,
- O. mając na uwadze, że najuboższe kraje są zdecydowanie niewystarczająco reprezentowane w instytucjach międzynarodowych i na światowych forach,
- P. mając na uwadze, że udowodniono, iż systemy opieki społecznej stanowią użyteczne narzędzia ograniczania ubóstwa i zapewniania spójności społecznej, a większość ludności na świecie nie jest objęta odpowiednią ochroną socjalną,

Wyzwania dla krajów rozwijających się

W sprawie gospodarki

1. wzywa rządy krajów rozwijających się do dywersyfikacji gospodarki poprzez rozwój sektora produkcji i unikanie obciążania przedsiębiorstw – zwłaszcza MŚP, które są motorem tworzenia miejsc pracy i wzrostu – nadmiernymi obowiązkami administracyjnymi;
2. wzywa wszystkie kraje rozwijające się do przystąpienia do opracowanego przez MOP programu działań na rzecz godnej pracy i do inicjatywy ONZ w zakresie ochrony społecznej, aby zagwarantować zadowalające standardy pracy, wysoki poziom kompleksowej ochrony społecznej docierającej do osób najuboższych i marginalizowanych oraz prawdziwy dialog społeczny, a w szczególności realizację „programu inwestycyjnego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy”;
3. podkreśla znaczenie podpisania i wdrożenia poszczególnych konwencji MOP dotyczących międzynarodowych standardów pracy i zaleca stosowanie postanowień rezolucji MOP „Wychodzenie z kryzysu: globalny pakt na rzecz miejsc pracy”;
4. wzywa do wdrożenia prawa do wolności od pracy przymusowej, a zwłaszcza bezwarunkowego zakazu pracy dzieci, ponieważ dzieci pozbawione szans zdobycia wykształcenia są skazane na życie w ubóstwie;
5. domaga się położenia szczególnego nacisku na zwalczanie pracy dzieci, aby zamiast tego tworzyć nowe miejsca pracy dla dorosłych, a dzieciom umożliwić odpowiednią edukację;
6. domaga się, aby rządy priorytetowo traktowały działania zmierzające do zaspokojenia podstawowych potrzeb socjalnych oraz propagowania ochrony dzieci i kobiet podatnych na zagrożenia, ciężko dotkniętych przez kryzys, a także młodych ludzi szczególnie narażonych na ryzyko, pracowników niewykwalifikowanych o niskich dochodach i pracowników-emigrantów, robotników rolnych oraz osób niepełnosprawnych;
7. przypomina, że małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa, zwłaszcza te działające w sektorze rolnym, potrzebują odpowiedniego finansowania, aby chronić istniejące miejsca pracy i tworzyć nowe; zachęca kraje rozwijające się do propagowania praktyki oszczędzania i wspierania dostępu do kredytu za pomocą mikrokredytów, mikroubezpieczeń i innowacyjnych pośredników kredytowych, takich jak wiejskie poczty lub bankowość mobilna;
8. wzywa UE do uznania wkładu gospodarki społecznej (np. spółdzielni) w tworzenie nowych miejsc pracy i wspierania godnej pracy w krajach rozwijających się oraz do włączenia gospodarki społecznej do unijnych programów w zakresie rozwoju i strategii współpracy;
9. zachęca kraje rozwijające się do rozszerzenia zakresu własności gruntów wśród osób ubogich i pozbawionych własności, na przykład poprzez nadanie osobom zajmującym budynki w slumsach tytułów własności gruntu, na którym zamieszkują;
10. zachęca kraje rozwijające się do maksymalnej dywersyfikacji gospodarki, aby przestały być uzależnione wyłącznie od bardzo ograniczonej liczby produktów, zwłaszcza produktów rolnych przeznaczonych na wywóz;
11. przypomina krajom rozwijającym się o poszanowaniu lokalnych tradycji wspólnego użytkowania gruntów w rolnictwie, aby ułatwiać prowadzenie małych gospodarstw rolnych i chronić istniejące;

Wtorek, 21 września 2010 r.

12. zachęca kraje rozwijające się do uznania rozwoju sektora rolnego oraz bezpieczeństwa żywnościowego za kluczową kwestię w ramach krajowych dokumentów strategicznych oraz krajowych programów orientacyjnych;

13. przypomina, że sprawowanie rządów jest zawarte w pojęciu „państwa sprawiedliwego”, czyli państwa gwarantującego demokrację i prawa obywateli; sprawiedliwe państwo jest państwem, które spełnia jednocześnie podstawowe zadania, takie jak dostęp do wymiaru sprawiedliwości, służby zdrowia, edukacji i administracji, a także wspiera i chroni prawa człowieka oraz prawa podstawowe;

W sprawie obywatelstwa i systemu sprawowania rządów

14. wzywa wszystkie kraje rozwijające się do bezzwłocznego podpisania Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz skutecznego wykonania jej postanowień; wzywa również państwa członkowskie UE i przedsiębiorstwa w UE do przestrzegania konwencji ONZ;

15. uważa, że państwa członkowskie UE powinny stanowić wzory do naśladowania dla krajów rozwijających się, jeżeli chodzi o dyscyplinę budżetową, pobór podatków i dobre rządy;

16. uważa, że działania antykorupcyjne powinny być również ukierunkowane na sektor prywatny oraz na wzmocnienie współpracy międzynarodowej, na przykład poprzez wymianę informacji i programy odzyskiwania mienia;

17. wzywa wszystkie kraje rozwijające się do wspierania niezależnych parlamentów, które mogą skutecznie przyczynić się do pogłębienia demokracji poprzez swobodne wykonywanie swoich funkcji ustawodawczych, budżetowych i kontrolnych; jednocześnie zwraca uwagę na wielkie znaczenie prawidłowo rozwiniętego i niezależnego systemu sądowego;

18. zachęca rządy krajów rozwijających się do jak największego zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w formułowanie polityki publicznej i kontrolę nad nią;

19. podkreśla, że partnerzy socjalni odgrywają ważną rolę w rozwoju gospodarczym i mogą wzmocnić spójność społeczną, dlatego należy wspierać tworzenie i rozwój odpowiednich organizacji;

20. wzywa do wdrożenia swobody zrzeszania się w związki zawodowe oraz prawa do prowadzenia negocjacji zbiorowych bez żadnych wyjątków w celu egzekwowania, poprawy i ochrony godnych warunków pracy;

21. apeluje do wszystkich państw, które wprowadziły przepisy ograniczające wolność organizacji społeczeństwa obywatelskiego, do uchylecia tych przepisów;

22. wzywa do wdrożenia prawa do niedyskryminowania, tzn. prawa do pracy i równego traktowania bez względu na płeć, pochodzenie etniczne, wiek, niepełnosprawność lub orientację seksualną, jako głównej zasady stosowanej w zwalczaniu ubóstwa;

23. domaga się wyraźnego polepszenia prawnej i społecznej sytuacji kobiet, aby zapobiec dyskryminacji i wykorzystaniu potencjału kobiet do rozwoju społeczno-gospodarczego;

24. wspiera kraje rozwijające się w ich wysiłkach na rzecz wzmocnienia i pogłębienia integracji regionalnej poprzez tworzenie stref wolnego handlu, regionalnych wspólnot gospodarczych, regionalnych banków rozwoju itd.;

Wspólne wyzwania

25. ponawia apel o przydzielenie co najmniej 20 % wydatków z budżetów krajów rozwijających się i pomocy rozwojowej UE na ochronę zdrowia i podstawowe kształcenie;

Wtorek, 21 września 2010 r.

26. wzywa do ponownego przeanalizowania polityki prywatyzacyjnej, zwłaszcza w odniesieniu do usług dotyczących dostaw wody, kanalizacji oraz innych usług świadczonych w interesie ogólnym, oraz do ponownego rozważenia społecznej roli państw w zarządzaniu rozwojem, w tym roli przedsiębiorstw państwowych jako pracodawców i dostawców usług społecznych;
27. zwraca uwagę na kluczową rolę systemów opieki społecznej, o której mowa w światowym pakcie MOP na rzecz zatrudnienia oraz w „Inicjatywie ONZ na rzecz Ochrony Społecznej” („Social Protection Floor Initiative”); wzywa w związku z tym do położenia większego nacisku na systemy opieki społecznej w celu zapobiegania wzrostowi ubóstwa i rozwiązywania problemów społecznych przy jednoczesnej stabilizacji gospodarki oraz utrzymaniu i wspieraniu zdolności do zatrudnienia;
28. zwraca się o zapewnienie wszystkim bezpłatnego i pełnego dostępu do wszystkich poziomów edukacji, tzn. kształcenia na poziomie podstawowym, wyższym i zawodowym, aby wykształcić miejscową ludność na wykwalifikowanych pracowników;
29. nalega, aby zarówno kraje będące donatorami, jak i kraje rozwijające się, wypełniły zobowiązanie dotyczące realizacji milenijnych celów rozwoju do 2015 r.;
30. popiera środki, takie jak dopłaty do wynagrodzeń oraz możliwości zatrudnienia i szkolenia, które zachęcają miejscowych naukowców i innych wykwalifikowanych pracowników do pozostania i pracy w swoich społecznościach oraz wzmacniają służbę zdrowia dostępną dla każdego;
31. popiera tworzenie nowych miejsc pracy w krajach rozwijających się;
32. popiera działania, które inwestują w usługi publiczne ogółem i rozwijają je, aby tworzyć miejsca pracy i wzmacniać zdolności państwa, infrastrukturę i spójność społeczną, tak jak zaznaczono w sprawozdaniu ONZ „Przemysł ubóstwa na nowo”;
33. wzywa do położenia większego nacisku na praktyczną ochronę zdrowia oraz podnoszenie wśród ludności świadomości o korzyściach leczenia np. do dystrybucji analizatorów krwi i przeszkolenia miejscowej ludności w zakresie ich stosowania;
34. podkreśla, że rozwój zasobów ludzkich jest niezbędny we wszystkich strategiach na rzecz rozwoju i ma zasadnicze znaczenie dla tworzenia nowych miejsc pracy; wzywa UE i kraje rozwijające się do przeanalizowania zapotrzebowania w zakresie zatrudnienia i rynku pracy, sformułowania prognoz oraz przewidzenia najważniejszych zmian związanych z dostosowaniem szkolenia zawodowego do zatrudnienia;
35. uważa, że strategię rozwoju powinny zwracać szczególną uwagę na osoby najbardziej wrażliwe i marginalizowane, zwłaszcza na kobiety, dzieci, osoby starsze i osoby niepełnosprawne;
36. uważa, że należy zaspokoić podstawowe potrzeby i uważa, że szczególnie ważne są działania wspierające bezpieczeństwo żywnościowe i dostęp do wody pitnej;
37. podkreśla problem pracy dzieci i przyznaje, że jest to jedna z największych przeszkód do wprowadzenia powszechnego nauczania podstawowego i zmniejszenia ubóstwa, oraz że utrudnia zdrowy rozwój i niezbędną edukację tych dzieci; dlatego też wzywa do wspierania koordynacji działań agencji i dostosowania pomocy w dziedzinie edukacji oraz polityki w zakresie pracy dzieci poprzez wzmocnienie istniejących mechanizmów, w tym globalnej grupy zadaniowej ds. pracy dzieci i edukacji; wzywa społeczność międzynarodową, wszystkie zainteresowane kraje oraz UE do dołożenia wszelkich starań, aby w trybie pilnym zlikwidować pracę dzieci w ramach specjalnych działań;
38. zwraca uwagę na znaczenie równości płci dla sukcesu gospodarczego państw, dlatego wzywa do wzmocnienia wysiłków mających na celu zapewnienie równości płci także w gospodarce;
39. nalega, aby donatorzy i kraje partnerskie dopilnowały, aby w programie rozwoju większe znaczenie zyskało rolnictwo, w szczególności gospodarstwa rodzinne oraz małe i średnie ekologiczne przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego;

Wtorek, 21 września 2010 r.

40. podkreśla, że małe gospodarstwa rolne oparte na zdecentralizowanych, ekologicznych i trwałych środkach produkcji ułatwiają tworzenie miejsc pracy i trwały rozwój, ponieważ zatrudniają większą niż duże gospodarstwa liczbę osób w przeliczeniu na hektar, a przy tym rolnicy i zatrudnieni pracownicy wydają proporcjonalnie więcej na wiejskie produkty pozarolnicze wymagające wysokiego poziomu zatrudnienia;
41. wzywa do skutecznego wspierania zatrudnienia i tworzenia nowych miejsc pracy poprzez koordynację polityki zatrudnienia i polityki makroekonomicznej, przy czym ta ostatnia nie powinna ograniczać się do kontrolowania inflacji oraz deficytu handlowego i budżetowego, ale powinna także koncentrować się na stabilności rzeczywiście osiągniętych wyników, dochodów i poziomu zatrudnienia;
42. popiera inwestycje w „ekologiczne” miejsca pracy i ekologiczny przemysł, np. poprzez rozwijanie odnawialnych źródeł energii i systemów efektywności energetycznej w ubogich krajach, w tym energii słonecznej z korzyścią dla społeczności lokalnych, jako sposobu zapewniania trwałych źródeł energii, a jednocześnie tworzenia miejsc pracy z myślą o ochronie środowiska naturalnego;
43. domaga się większego nacisku na równość szans oraz lepszego dostępu do podnoszenia kwalifikacji, szkolenia i wykształcenia wysokiej jakości; domaga się zwiększenia dostępności kredytów (w tym instrumentów mikrofinansowych) w celu zachęcania do tworzenia nowych miejsc pracy;
44. oczekuje większej współpracy między Parlamentem a parlamentami regionalnymi w krajach rozwijających się;
45. podkreśla znaczenie zachęcania do stosowania oprócz PKB także innych wskaźników postępu społecznego w krajach rozwijających się, zwłaszcza w świetle propozycji Komisji ds. Pomiaru Wyników Gospodarczych i Postępu Społecznego pod przewodnictwem Josepha Stiglitz;
46. domaga się, aby rozwiązania dotyczące zwalczania globalnego kryzysu gospodarczego były opracowywane przez kraje i regiony oraz obejmowały środki wymienione w instrumencie politycznym Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) zatytułowanym „Światowy pakt na rzecz zatrudnienia” (*A Global Jobs Pact*) w celu ułatwienia inwestycji w sektory zatrudniające dużą liczbę pracowników i sektory przyjazne dla środowiska, a także w systemy ochrony socjalnej;

Wyzwania dla donatorów

W sprawie pomocy

47. wzywa wszystkie bogate kraje, zwłaszcza państwa UE, do dotrzymania obietnic dotyczących wydatków na pomoc, tj. do przeznaczenia na nią co najmniej 0,7 % PNB do 2015 r.;
48. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia wspólnej definicji ubóstwa, aby określić istotne dziedziny pracy i beneficjentów uprawnionych do otrzymywania pomocy rozwojowej UE;
49. uważa, że spójność polityczna może przynieść owocne wyniki w zakresie tworzenia miejsc pracy w krajach rozwijających się; dlatego też wzywa do zmiany polityki zewnętrznej UE, ponieważ ma ona bezpośredni wpływ na gospodarki krajów rozwijających się i powinna skupiać się na wspieraniu zrównoważonych potrzeb tych państw, w celu zwalczania ubóstwa, zapewnienia godnych dochodów i środków utrzymania oraz przestrzegania podstawowych praw człowieka, w tym praw socjalnych, gospodarczych oraz ochrony środowiska;
50. wzywa do przeznaczenia znacznych dodatkowych środków finansowych na zwalczanie skutków zmian klimatycznych oraz światowego kryzysu gospodarczego w krajach rozwijających się;
51. domaga się, aby szkolnictwo na poziomie podstawowym oraz zdrowie publiczne stanowiły podstawę strategii rozwoju, i podkreśla, że obecna sytuacja nie może usprawiedliwiać ograniczania wydatków publicznych i pomocy międzynarodowej dla tych sektorów;
52. wzywa UE do wywiązywania się z zobowiązań w zakresie pomocy na rzecz handlu;

Wtorek, 21 września 2010 r.

53. podkreśla, że UE musi dokonać przeglądu polityki w zakresie dotacji, szczególnie w sektorze rolnictwa, zgodnie z potrzebami małych i średnich gospodarstw rolnych w UE, aby ułatwić ustanowienie sprawiedliwych warunków handlowych w stosunku do krajów rozwijających się;
54. ponownie zwraca się do wszystkich donatorów o wykazanie większej wierności założeniom programu skuteczności pomocy, zwłaszcza w przypadku koordynacji działań donatorów i ich odpowiedzialności;
55. nalega, aby Komisja Europejska zadbała o dostosowanie zewnętrznego wymiaru obecnej reformy wspólnej polityki rybołówstwa do polityki rozwojowej UE, ponieważ są one bezpośrednio powiązane ze środkami utrzymania ludności w krajach rozwijających się;
56. podkreśla, że w wielu krajach sektor rybołówstwa ma zasadnicze znaczenie dla zatrudnienia i bezpieczeństwa żywnościowego, dlatego też wszystkie kraje rozwijające powinny kwalifikować się do otrzymania sektorowej pomocy UE, aby mogły rozwijać własny zrównoważony przemysł rybny, badania, kontrole i stosowanie środków zwalczania nielegalnych, nieudokumentowanych i nieuregulowanych połowów, niezależnie od wszelkich porozumień w sprawie dostępu do łowisk zawartych z Unią Europejską;
57. podkreśla, że pomoc sektorowa UE dla przemysłu rybnego w krajach trzecich ma na celu wyposażenie portów w tych krajach w odpowiednią infrastrukturę, aby ułatwić lokalny wyładunek i przetwórstwo ryb oraz tworzenie nowych miejsc pracy; wzywa Komisję do nadzorowania tego procesu i sprawdzania, czy cele zostały osiągnięte, a także do zapewnienia finansowego i technicznego wsparcia, aby zwiększyć zdolność krajów trzecich do nadzorowania działalności połowowej na swoich wodach i do zatrzymywania statków popełniających wykroczenia;
58. stanowczo stwierdza, że UE powinna uprościć strukturę pomocy i związane z nią procedury;
59. domaga się wzmożonej koordynacji polityki rozwojowej pomiędzy Komisją Europejską a państwami członkowskimi UE, aby uniknąć sytuacji, w której różne działania polityczne będą miały negatywny wpływ na realizację milenijnych celów rozwoju;
60. oczekuje, że z uwagi na fakt, iż spójność polityki rozwoju jest obecnie wymogiem traktatowym, polityka UE w takich dziedzinach jak gospodarka rolna, handel, migracja i rybołówstwo nie będzie w żaden sposób umniejszać działań na rzecz pomocy; zamierza uważnie obserwować, w jaki sposób UE spełnia ten obowiązek;
61. zachęca donatorów do inteligentnego inwestowania w edukację obywateli w zakresie zagadnień dotyczących rozwoju;
62. zachęca państwa udzielające pomocy, by wykorzystały kryzys do dokładnego zbadania istniejącego potencjału innowacyjnych, dodatkowych źródeł finansowania rozwoju oraz by wskazały nowe źródła, pozwalające krajom rozwijającym się na dywersyfikację źródeł dochodów oraz na realizację skutecznych, konkretnych i sprawnych programów wydatków;
63. wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do wspierania zrównoważonych przedsiębiorstw, które tworzą miejsca godnej pracy jako szczególnego sektora współpracy na rzecz rozwoju, zgodnie z Europejskim konsensusem w sprawie rozwoju z roku 2005, i do dążenia do włączenia ich do bardziej tradycyjnych sektorów współpracy na rzecz rozwoju, dotyczących np. infrastruktury, rozwoju obszarów wiejskich, zarządzania oraz pomocy związanej z handlem;

W sprawie nowych źródeł finansowania

64. wzywa kraje grupy G20 do spełnienia obietnic dotyczących zlikwidowania rajów podatkowych, do zaostrzenia nadzoru nad rynkami finansowymi oraz do wprowadzenia praktyki wymiany informacji dotyczących podatków; ponadto grupa G20 powinna zwrócić się do Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości o przyjęcie nowego standardu obejmującego sprawozdawczość w podziale na państwa;
65. wzywa grupę G20 i państwa UE do podjęcia działań w celu ułatwienia przekazów pieniężnych dokonywanych przez pracowników migrujących i obniżenia ich kosztów;
66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podwyższenia poziomu publicznego wsparcia finansowego dla małych przedsiębiorstw, mikroprzedsiębiorstw i gospodarstw rolnych w krajach rozwijających się, z uwzględnieniem sektora nieformalnego, zgodnie ze światowym paktem MOP na rzecz zatrudnienia, w celu zwalczania ubóstwa i bezrobocia;

Wtorek, 21 września 2010 r.

W sprawie tworzenia zdolności i globalnego systemu sprawowania rządów

67. wzywa UE do ukierunkowania pomocy na promowanie tworzenia zdolności w obszarach, które przyniosą bezpośrednie korzyści tkance gospodarczej krajów partnerskich i stworzą miejsca pracy, tj. na rozwój ich zdolności produkcyjnych, tworzenie efektywnych systemów podatkowych, walkę z korupcją, wzmocnienie instytucji i społeczeństwa obywatelskiego, ułatwienie dostępu do mikrokredytów i innych źródeł finansowania itp.;

68. domaga się, aby wszystkie unijne strategie rozwoju mające wpływ na tworzenie miejsc pracy i ograniczanie ubóstwa skupiały się na środkach wymagających od rządów, społeczeństwa obywatelskiego, przedsiębiorstw, fundacji oraz społeczności lokalnych realizacji milenijnych celów rozwoju ONZ do 2015 r.;

69. wzywa UE do ukierunkowania pomocy także na budowanie systemów opieki społecznej w krajach rozwijających się jako ważnego i skutecznego środka ograniczającego ubóstwo;

70. wzywa do priorytetowego traktowania edukacji, wspierania młodzieży po zakończeniu nauki szkolnej, szkoleń zawodowych, kształcenia technicznego, rozwoju umiejętności, kształcenia ustawicznego, dostępu do finansów, prowadzenia wysokiej jakości staży podnoszących kwalifikacje uczestników, zdrowia i bezpieczeństwa oraz programów przedsiębiorczości pozwalających głównie małym przedsiębiorstwom i mikroprzedsiębiorstwom utworzyć trwałą siłę roboczą, skupiając się szczególnie na młodzieży, osobach starszych i niepełnosprawnych, przesiedleńcach, kobietach i wszelkich innych marginalizowanych grupach;

71. uważa, że UE powinna uwzględniać kryteria dotyczące praw człowieka i systemu sprawowania rządów przy sporządzaniu umów handlowych z krajami rozwijającymi się oraz że powinna bez wahania stosować sankcje, jeżeli państwa nie wypełniają swoich obowiązków w zakresie sprawowania rządów; przypomina, że kryteria dotyczące przepisów warunkowych mają zastosowanie zarówno do Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), jak i do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI).

72. domaga się, aby UE sumiennie dbała o przestrzeganie przepisów warunkowych ustanowionych w umowie z Kotonu;

73. podkreśla, że zarówno Europejski Fundusz Rozwoju (EFR), jak i instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) powinny odpowiadać takim samym kryteriom stosowania przepisów warunkowych;

74. wzywa Komisję do wspierania – w odpowiedni sposób i w odpowiednim czasie – kontroli nad łańcuchami produkcji europejskich przedsiębiorstw prowadzących działalność za granicą, aby upewnić się, że nie korzystają z pracy dzieci i przestrzegają standardów pracy propagowanych w konwencjach MOP, mianowicie wspierając dostęp do edukacji, który stanowi zasadniczy czynnik zwalczania ubóstwa;

75. nawołuje do nawiązania w ramach solidnej sieci bliskich stosunków pomiędzy najważniejszymi instytucjami rządowymi i pozarządowymi zajmującymi się ograniczaniem ubóstwa we wszystkich krajach rozwijających się, aby dzielić się poglądami i doświadczeniami przy formułowaniu, realizacji i monitorowaniu pomocy unijnej;

76. popiera utworzenie baz danych na szczeblu krajowym i UE, aby gromadzić i porównywać podstawowe dane odnoszące się do ubóstwa w krajach rozwijających się, co będzie metodą służącą ułatwianiu i nasilaniu działań na rzecz ograniczenia ubóstwa;

77. podkreśla konieczność zwiększenia obecnej koordynacji między organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, co będzie dodatkowym działaniem służącym zapewnieniu wsparcia technicznego dla wdrożenia i monitorowania planu działania UE na rzecz zmniejszania ubóstwa;

78. podkreśla konieczność utworzenia „grup doradczych” zajmujących się szczegółowymi zagadnieniami, co będzie stanowiło konkretny krok i wiarygodną procedurę mającą na celu zapewnienie wsparcia technicznego w celu dążenia do osiągnięcia celów zawartych w planie działania UE na rzecz zmniejszania ubóstwa w krajach rozwijających się;

79. zgadza się na wykorzystanie wsparcia budżetowego wyłącznie w sytuacjach, w których istnieją solidne gwarancje, że fundusze dotrą do zamierzonego miejsca docelowego i osiągną swój pierwotny cel oraz że beneficjenci spełniają kryteria dotyczące praw człowieka i systemu sprawowania rządów; oczekuje

Wtorek, 21 września 2010 r.

skuteczniejszej oceny i skuteczniejszego kontroli wsparcia budżetowego, aby zbadać, czy osiągnięto pierwotny cel i czy rządy państw korzystających ze wsparcia spełniają wyżej wymienione kryteria; wzywa Komisję Europejską do ustanowienia skomputeryzowanej tablicy wyników pod kontrolą Parlamentu Europejskiego, aby ocenić skuteczność pomocy wspólnotowej w dziedzinie ograniczania ubóstwa, edukacji i tworzenia miejsc pracy, przy czym tablica wyników powinna opierać się na poziomie osiągnięcia przewidzianych wskaźników finansowych i celów;

80. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu spójnego i wiarygodnego wniosku w sprawie polityki dotyczącej sytuacji po wyborach, która zapewni poszanowanie wolnego wyboru ludności w danym kraju, oraz wyraża obawę, że obecny brak spójnej polityki dotyczącej sytuacji po wyborach podważa wiarygodność unijnej misji obserwacji wyborów;

81. jest przychylny bardziej demokratycznej reprezentacji krajów rozwijających się w instytucjach światowych;

82. zachęca międzynarodowe instytucje finansowe do dokonania przeglądu swojej polityki w zakresie pożyczek, aby wspierać decyzje krajów rozwijających się w zakresie demokracji i zrównoważonego rozwoju gospodarczego;

83. wzywa UE i państwa grupy G-20 do przedsięwzięcia konkretnych działań w celu likwidacji zjawiska nadużywania rajów podatkowych, uchylania się od płacenia podatków i nielegalnego wyprowadzania kapitału z krajów rozwijających się oraz do promowania inwestowania tych środków w krajach rozwijających się;

84. wzywa do zawarcia nowego wiążącego porozumienia finansowego o światowym zasięgu, które zmusi spółki transnarodowe do automatycznego ujawniania osiągniętych zysków i płaconych podatków w odniesieniu do każdego kraju;

85. wzywa UE do wsparcia inicjatywy ONZ w zakresie ochrony społecznej, aby rozszerzyć lub wprowadzić trwałe systemy opieki społecznej w krajach rozwijających się zwiększając spójność strategii politycznych w dziedzinie stosunków zewnętrznych i opracowując komunikat dotyczący ochrony społecznej we współpracy na rzecz rozwoju, co zasugerowano w konkluzjach Rady w sprawie promowania zatrudnienia w ramach unijnej współpracy na rzecz rozwoju;

Edukacja

86. zgadza się z Komisją Europejską co do tego, że posiadanie pracy jest najlepszym sposobem uniknięcia ubóstwa i wykluczenia społecznego; uważa, że uzupełnienie braków w dziedzinie kształcenia w krajach rozwijających się stanowi jedną z najskuteczniejszych strategii służących przełamaniu cyklu ubóstwa i bezrobocia;

87. z zadowoleniem przyjmuje przyspieszoną inicjatywę „Edukacja dla wszystkich” i poparcie w zasadzie tej inicjatywy przez Komisję; apeluje do Komisji o wyjaśnienie, jakie środki udostępnia obecnie krajom objętym inicjatywą, i na jakie cele, w szczególności w dziedzinie:

- opieki i nauki we wczesnym dzieciństwie,
- bezpłatnej i obowiązkowej nauki w szkole podstawowej dla wszystkich,
- nauki i kompetencji w życiu codziennym dla młodych ludzi i osób dorosłych,
- alfabetyzacji dorosłych,
- równouprawnieniu płci,
- jakości kształcenia;

88. apeluje do UE o wprowadzenie programów pomocy dla rodziców w różnych dziedzinach, w których ubóstwo prowadzi do braku wiedzy na temat wychowania dzieci, aby zagwarantować realne szanse dzieciom w krajach rozwijających się;

Wtorek, 21 września 2010 r.

89. zauważa, że jakość psychicznego i fizycznego zdrowia nie jest tylko kwestią wykształcenia, wyszkolenia i nowych technologii informacyjnych, lecz także dostępu do wody, żywności i leków, przy czym UE powinna zwrócić większą uwagę we wszechstronnych programach na gromadzenie bezpłatnych materiałów dydaktycznych, bezpłatnych posiłków, bezpłatnych autobusów szkolnych i bezpłatnych egzaminów; uważa, że należy wezwać do określenia jasnego związku pomiędzy projektami szkolnymi finansowanymi przez UE a programami żywnościowymi i zdrowotnymi w krajach rozwijających się;

90. wzywa UE do skupienia działań na zidentyfikowaniu gałęzi gospodarki, w których kraje rozwijające się mają przewagę konkurencyjną, w związku z czym ustanowienie praktyk zawodowych w tych sektorach powinno być jednym z priorytetów pomocy rozwojowej UE;

91. wzywa UE do zapewnienia możliwości kształcenia studentów z krajów rozwijających się, lecz jednocześnie do zachęcania ich do tego, by po ukończeniu studiów powracali do ojczyzny, aby działać na rzecz własnych społeczności;

Dostęp do rynku

92. przypomina, że kraje rozwijające się informuje się o tym, że ich produkty muszą konkurować na wolnym rynku, chociaż zasady tej niejednokrotnie nie stosuje się w świecie uprzemysłowionym;

93. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do wypracowania spójnego podejścia, obejmującego poszanowanie podstawowych zasad wolnego rynku i gwarantującego wzajemność w dziedzinie handlu;

94. podkreśla, że w szczególności w odniesieniu do sektora rolnictwa cechą charakterystyczną wielu krajów rozwijających się są gospodarstwa nietowarowe i te gospodarstwa są często jedynym źródłem dochodów i życia;

*

* *

95. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów państw członkowskich i MOP.
